

یکدیگر، برای توسعه صادرات، بهبود تراز پرداخته‌های خارجی، افزایش درآمد ارزی، ایجاد فرصتهای شغلی و در نهایت توسعه اقتصادی موردبهره‌گیری می‌باشند، به شرحی است که نخست در زیرقهرست وارعتوان خواهد شد و سپس در اندازه لازم به تعریف و معرفی آنها مبادرت خواهد شد. اهم انواع منطقه‌ها و سرزمین‌های آزاد مورد نظر عبارتند از:

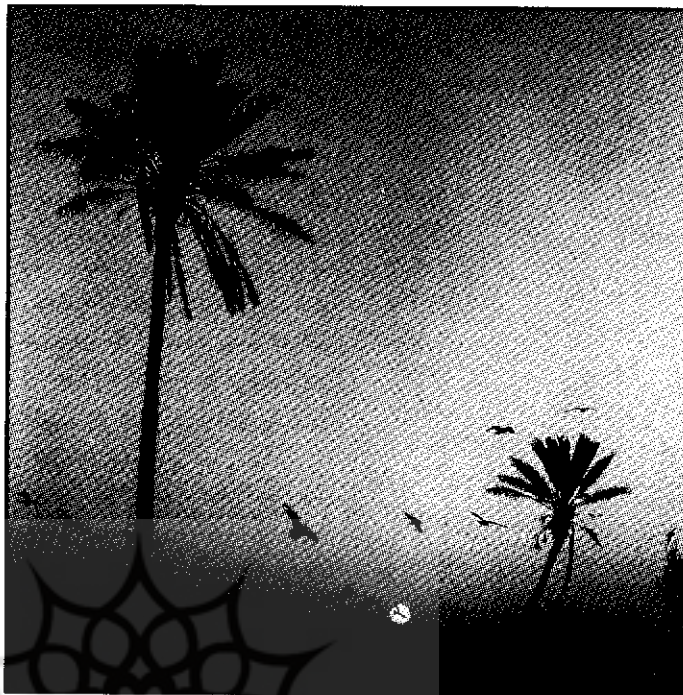
- ۱- منطقه آزاد تجاری (Free Trade Zone (FTZ
- منطقه آزاد سنتی Traditional Zone
- منطقه آزاد مشترک (Free Common Zone (FCZ
- ۲- بندرهای آزاد (Free Port (FP
- ۳- انبارهای آزاد (Free Warehouses (FWs
- انبارهای عمومی (دولتی) Public Warehouses
- انبارهای خصوصی Private Warehouses
- انبارهای صنعتی Industrial Warehouses
- ۴- منطقه ترانزیت Transit Zone
- ۵- منطقه آزاد تجاری - صنعتی یا پردازش صادرات Export Processing Zone (EPZ)
- ۶- منطقه آزاد شرکتها Free Enterprise Zone
- ۷- منطقه آزاد توریستی (Free Tourist Zone (center
- ۸- منطقه آزاد جغرافیایی (Free Geographical Area
- ۹- منطقه ویژه اقتصادی (Special Economic Zone (SEZ)

و منطقه‌های گوناگون و متفاوت دیگری که در هر کشوری به‌تسمی ویژه همان کشور و هدفهای مورد نظر آن کشور از برپائی منطقه مورد نظر، خوانده می‌شود. به‌رحال به نظر می‌رسد برای آشنائی بیشتر با انواع منطقه‌ها و سرزمین‌های آزاد و بر شمرده شده، ضرورت داشته باشد، حتی به اختصار درباره یک یک آنها به گفتگو به نشینیم.

- منطقه آزاد تجاری:

(Free Trade Zone)

همانگونه که در تعریف و توصیف منطقه‌های آزاد اشاره شد، منطقه آزاد تجاری بخشی محدود، محصور و مورد حفاظت از سرزمین یک کشور است که در یک بندر یا نقطه‌ای در درون یک کشور قرار دارد. منطقه‌ای که از نگر مقرر عامی، به ویژه حقوق گمرکی، انواع مالیات و عوارض مترتب بر انواع فعالیتها از سایر منطقه‌های کشور متفاوت و متمایز است. در منطقه‌های آزاد، و در این مورد که منطقه آزاد تجاری خوانده می‌شود، انواع کالای تجاری - به

از: دکتر امیر هوشنگ امینی

پژوهشی در زمینه:

منطقه‌ها و سرزمین‌های آزاد

بخش دوم

انواع منطقه‌ها و سرزمین‌های آزاد:

در تعریف منطقه‌ها و سرزمین‌های آزاد اشاره شد که این منطقه‌ها و سرزمین‌های آزاد دارای انواع گوناگون و متفاوت می‌باشند. گوناگونی و تنوعی که کم یا بیش ناشی از وظیفه یا فعالیت و در نهایت هدفی است که از سوی کشورهای میزبان برای آنها تعیین می‌شود و عهده آنها واگذار است. بر اساس نتایج به دست آمده از پژوهش جامع و همه‌جانبه‌ای که در زمینه منطقه‌ها و سرزمین‌های آزاد، از بدو تاسیس تا کنون و از جهات متفاوت بعمل آمده مشهورترین انواع منطقه‌ها و سرزمین‌های آزادی که امروزه در بیشتر کشورها، با عنوانهای گاه متفاوت از

در بخش نخست این پژوهش در اندازه لازم به ارائه تعریفهای متفاوتی که از انواع منطقه‌ها و سرزمین‌های آزاد بعمل آمده مبادرت شد. بنا بر این به نظر می‌رسد اکنون جا داشته باشد که پیش از پرداختن به شرح اندیشه ایجاد منطقه‌های آزاد و یا تاریخ ایجاد آنها، بدواً در اندازه ممکن به معرفی معروفترین نوع از منطقه‌ها و سرزمین‌های آزاد که از شهرت و سابقه یا پویائی بیشتری در اقتصاد بین‌الملل و به ویژه اقتصاد کشورهای میزبان اینگونه منطقه‌ها و سرزمین‌های آزاد برخوردار می‌باشند به پردازیم.

استثنای کالاها ممنوعه - می تواند از هر مبدأ بدون انجام تشریفات گمرکی وارد و در انبارهای مستقر در منطقه، به منظور صدور به خارج از منطقه، نگاهداری شود. بدون تردید کالای وارد به منطقه را که معاف از پرداخت حقوق گمرکی است، می توان با رعایت مقررات و قوانین جاری کشور، وارد کشور کرد.

فعالیت های رایج و متداول در مناطق آزاد تجاری که گفته می شود، ریشه در دوران باستان دارند، کم یابیش عبارتند از: نگاهداری و انجام کلیه اموری که مربوط به فعالیت های تجاری می شود، مانند: واردات، صادرات، نمونه گیری، جداسازی، بسته بندی، توزیع و ...

نکته درخور توجه در مورد منطقه های آزاد تجاری آنست که فعالیت و به طور کلی ورود و خروج کالا، به وازاین منطقه ها تنها از نقطه نظر حقوق و عوارض گمرکی و مالیات های مربوط به واردات و صادرات آزاد می باشند و به طور کلی واردات از کنترل های معمول و مربوط به کالا های وارد به کشور نیز معاف می باشند. اما اعمال قوانین جزائی و مدنی جاری در کشور میزبان در مورد آنها در صورت لزوم مجاز است. به ویژه قوانین مربوط به امنیت عمومی، سلامت و بهداشت، قانون کار (۱) و مقررات مربوط به حفظ محیط زیست.

منطقه آزاد سنتی :

(Traditional Zone)

منطقه آزاد سنتی، منطقه ایست که ضمن رعایت قوانین و مقررات مربوط به یک منطقه آزاد تجاری، به لحاظ برخوردار بودن از سابقه های تاریخی در ساحل یا یک نقطه در درون کشور میزبان، فعالیت های تجاری در آن به گونه ای آزاد انجام می پذیرد و به عبارتی نزدیک ترین نوع از انواع منطقه های آزاد، به منطقه های آزاد تجاری است. منطقه ای که در واقع ساده ترین نوع منطقه آزاد تجاری محسوب می شود.

منطقه آزاد مشترک:

(Free Common Zone)

منطقه آزاد مشترک به منطقه ای اطلاق می شود که در یک نقطه میان دو یا چند کشور واقع است و از جمله پدیده های جدید و مربوط به دهه های هشتاد است که در جامعه اقتصادی اروپا پایه عرصه وجود نهاده است.

* منطقه ها و مراکز جهانگردی

با برخوردار بودن چند جاذبه

توریستی و تسهیلات مالی -

مالیاتی به سرویس های

مالیاتی نیز شهرت دارند

* منطقه های ویژه اقتصادی،

مجهز به انواع منطقه های

پردازش صادرات، انبارهای آزاد،

منطقه های ترانزیت و ...

می باشند که از انواع تسهیلات

برخوردارند

* انبارهای آزاد دارای انواع

گوناگون و از جمله قدیم ترین

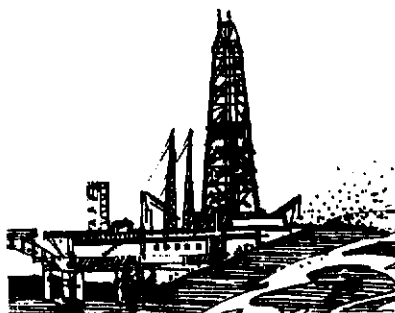
منطقه های آزاد می باشند

* حوزه های جغرافیائی آزاد،

عموماً در فاصله های

بسیار دور دست و عقب مانده

و به بیانی محروم قرار دارند

آخرین نمونه آن "منطقه آزاد اروپا" نام دارد که در مرز آلمان و فرانسه ایجاد و برقرار شده است. از این رو و با توجه به ارتباط آن با دو کشور عضو اتحادیه اروپا، حدود و ثغور آن همان است که در دستورالعمل شماره ۷۵/۶۹ شورای اقتصادی جامعه اروپا مصوب چهارم مارس ۱۹۶۴ و مقررات شماره ۲۵۰۶/۸۸۵ شورای مذکور مصوب ۲۵ ژوئیه ۱۹۸۸ به تفصیل آمده است و آنرا در بخشهای بعدی این بررسی ویژه مورد بحث و توجه قرار خواهیم داد.

آنچه در مورد منطقه های آزاد مشترک توجه به آن درخور اهمیت است این که براساس دستورالعمل و مقررات مورداشاره در بالا، به طور کلی منطقه آزاد مشترک از دینظر از منطقه های تجاری - صنعتی متمایز و متفاوت است که به اختصار عبارتند از:

- امتیاز خارج از منطقه بودن را که از آن استفاده می کنند تنها مربوط به جنبه های گمرکی است.

- مکانی است که تنها فعالیت های انبارداری آزاد در آن مجاز شناخته می شود (به استثنای فعالیت های مربوط به تغییر و تبدیل صنعتی)

بندرهای آزاد: (Free Ports)

به طور کلی، "بندر آزاد" به محدوده ای محدود، محصور و حفاظت شده در کنار یک فرودگاه، ساحل و یا جزیره و ... اطلاق می شود. جا مکانی که بازرگانان و صنعتگران می توانند کالا های خود را در چارچوب تعریف و بهره گیری از تسهیلات مقرر در مورد منطقه های آزاد سنتی به آنجا وارد، مورد داد و ستد و هرگونه فعل و انفعال بازرگانی مجاز قرار دهند. البته ممکن است تمامی مزیت هایی را که برای بندر آزاد قائل می شوند، در شرایطی به سراسر کشور نیز تمیم داد. در این صورت سراسر کشور به یک منطقه آزاد وسیعتر تبدیل خواهد شد. بهترین نمونه این مورد جزیره های قناری (۳) و هنگ کنگ (۴) است که سراسر کشور مشمول تسهیلات مقرر برای آنها شده است. به این معنی که کالا های خارجی را می توان بدون پرداخت حقوق و عوارض گمرکی و تنها با انجام تشریفات کاملاً ساده به این کشورها وارد کرد. کشورهایی که حکم یک بندر آزاد را خواهند داشت.

نکته درخور توجه دیگر، این که مقررات مربوط به معافیت های گمرکی بندرهای آزاد، تنها شامل آن بخش از بندر می شود که واجد شرایط باشد. به عنوان نمونه می توان از بندر "ماناتوس" (۵) در برزیل یاد کرد. اما باید توجه داشت که در صورت صدور کالا های خارجی از این بندرها به سایر نقاط و به طور کلی داخل کشور، در این صورت کالا های

وارد به کشور مشمول مقررات و حقوق و عوارض گمرکی می‌شوند.

بنابراین باور برخی حقوق دانان، یک "بندر آزاد" رفته رفته به جای مکانی تبدیل می‌شود که بیشترین آزادی، ساده‌ترین تشریفات اداری و برتریهای گمرکی جاری در کشور در آن به وقوع می‌پیوندد. همین مورد که انواع کالاهای خارجی می‌توانند آزادانه به آنجا وارد و در بازار مصرف به فروش برسند، خود از اهمیت ویژه برخوردار است، به بیان روشن‌تر، در بندر آزاد ورود کالا معاف از پرداخت حقوق و عوارض گمرکی است و لذا مبادله این گونه کالاها دست کم مشمول مالیات کمتری می‌باشد. افزون بر این در بندرهای آزاد، در زمان ورود کالا و تغییر و تبدیل و صدور مجدد آن نیز محدودیت‌ها و کنترل‌های کمتری اعمال می‌شود.

ناگفته نماند که چند سالی است برخی کشورهای میزبان بندرهای آزاد مالیات‌های بر واردات کالا به بندرهای آزاد خود وضع کرده‌اند. در برخی کشورهای میزبان بندر یا بندرهای آزاد، مسئولین مربوط به لحاظ شرایط اقتصادی و برابری نامتناسب ارزی ناگزیر به محدود کردن فعالیتهای روز افزون بازرگانی بندر آزاد شده‌اند. از آنجمله می‌توان فعالیتهای مربوط به تولید و تبدیل را نام برد.

نکته درخور توجه دیگر این که صرف نظر از بندرهای آزاد هامبورگ، استراسبورگ یا لوهاور و ... که در کشورهای پیشرفته قرار دارند بیشتر بندرهای آزاد، در معنای واقعی خود، در منطقه‌های عقب مانده یا کمتر پیشرفته ایجاد و قرار گرفته‌اند.

بررسی آمار و ارقام مربوط به منطقه‌های آزاد نشان می‌دهد که در حال حاضر در سراسر جهان تعداد کشورهای دارای بندر آزاد بالغ بر حدود بیست و یک از ده کشور است (۶).

انبارهای آزاد:

(Free Warehouses)

"انبارهای آزاد" در واقع قدیمی‌ترین نوع از انواع منطقه‌های آزاد و به تعبیری درست، هسته اصلی و آغازین همه‌ی منطقه‌ها و سرزمین‌های آزاد محسوب و تلقی می‌شوند. بررسی اجمالی منطقه‌های آزاد نشان می‌دهد که کانون اصلی فعالیت در این منطقه‌ها، در حال حاضر نیز همین انبارهای آزاد می‌باشد که به لحاظ وظیفه‌ای که عهده آنها واگذار است، متفاوت از یکدیگر خوانده و نامیده می‌شوند.

بهر حال انبارهای آزاد دارای سه نوع اصلی با عنوانهای:

- انبارهای آزاد عمومی یا دولتی

- انبارهای آزاد خصوصی

- انبارهای آزاد صنعتی

می‌باشند. ویژگیهای هر یک از سه نوع انبارهای مورد اشاره به اجمال به شرح زیر است:

انبارهای آزاد عمومی (دولتی):

(Public Free Warehouses)

انبارهای آزاد عمومی در معنای دولتی، که به اختصار "انبارهای آزاد" نامیده و خوانده می‌شوند، ویژه نگاهداری کالا می‌باشند. با توجه به مراتب مندرج در زیر و بر اساس

قوانین مربوط ایجاد و اداره می‌شوند و تقریباً در هر کشور متفاوت و متمایز از کشور دیگر می‌باشند (۷) اما به طور کلی و عمومی عبارتند از مواردی بشرح زیر:

- انبارهای درون فضاها یا بندری یا حراست شده داخل کشور میزبان (مانند: انبارهای آزاد بندر هامبورگ، انبارهای آزاد گمرک وین یا پاریس و سایر شهرهای بزرگ اروپائی). این انبارها در کلیه کشورهای میزبان توسط مقامات بندری و گمرک یا اتاق بازرگانی و معادن ویا... اداره و بهره برداری می‌شوند. لازم به تذکر است که این انبارها با هیچ وسیله ویژه‌ای و به طور مثال کمربند گمرکی، کلیدگذاری دوپل و ... از سایر انبارها متمایز نیستند و افزون بر این کمتر مورد بازدید مامورین گمرک قرار می‌گیرند، مگر در شرایط و به

جهت خاص ولذا از تسهیلات ویژه‌ای نیز بشرح زیر برخوردار می‌باشند.

۱- در انبارها نگاهداری هر نوع کالا به استثنای کالاهای ممنوعه مجاز است.

۲- کالاهای وارد به این انبارها رami توان دست کم تا مدت ۵ سال نگاهداری کرد.

۳- مالکین کالاهائی که در این انبارها نگاهداری می‌شوند، ملزم به پرداخت سپرده به اداره گمرک نمی‌باشند.

۴- ضمانت پرداخت حقوق مربوط به کالا عهده گمرک است (حتی اگر کالائی مفقود شود) (۷)

انبارهای آزاد خصوصی:

(Private Free Warehouses)

انبارهای خصوصی که کلاً در اختیار بخش خصوصی می‌باشند، به شرحی که در زیر عنوان خواهد شد. از یکدیگر متمایز و قابل تشخیص می‌باشند:

- "انبارهای آزاد خصوصی همگانی" این انبارها در واقع نقش انبارهای آزاد عمومی را ایفا می‌کنند و لذا کار انبارداری برای شرکتهای مشتری و به طور کلی مشتریان اعم از حقیقی و حقوقی را انجام می‌دهند.

باید توجه داشت که ایجاد این نوع از انبارها تنها با کسب مجوز از مقامات مسئول ایجاد و بهره برداری از انبارهای عمومی (دولتی) امکان پذیر است.

- انبارهای آزاد خصوصی ویژه: این نوع از انبارهای آزاد خصوصی، ویژه نگاهداری کالاهای متعلق به یک شرکت یا فرد اعم از حقیقی و حقوقی و توسط شرکت یا فرد صاحب کالا ایجاد می‌شود و کلیه قوانین و مقررات حاکم بر انبارهای آزاد عمومی بر نحوه ایجاد و بهره برداری از آنها حاکم است.

نکته درخور توجه و اهمیت در مورد انبارهای آزاد خصوصی این که، مالکان و یا اداره کنندگان این انبارها، مجاز به انبار کردن هر نوع کالائی در انبار خود نیستند. تعیین نوع کالاهای مجاز برای نگاهداری در انبارهای خصوصی همواره بر اساس مقرراتی انجام می‌پذیرد که در این مورد باید اعمال شود.

مدت نگاهداری کالا در انبارهای آزاد خصوصی سه سال است.

انبارهای آزاد صنعتی:

(Free Industrial Warehouses)

انبارهای آزاد صنعتی به آن دسته از انبارهای آزاد، اطلاق

منطقه آزاد شرکتها:

(Enterprise Zone)

"منطقه آزاد شرکتها" یا "منطقه ابداعات" از تازه گیهای بسیار جدید، میان منطقه‌ها و سرزمین‌های آزاد است که "منطقه آزاد کار" نیز عنوان می‌شود. نکته درخورد توجه در مورد "منطقه آزاد شرکتها" این است که، این منطقه‌ها به هیچ وجه به منظور توسعه صادرات ایجاد نمی‌شوند، بلکه هدف اصلی از ایجاد این منطقه‌ها، ایجا کار و عمران و آبادانی است. از این رو عمده ترین ابزار برای ایجاد و توسعه اینگونه منطقه‌ها، برقراری معافیت‌های مالیاتی درخصوص انواع فعالیتها می‌باشد. به طور نمونه باید اشاره کرد که در انگلستان که زادگاه و کاهواره پرورش منطقه‌های آزاد شرکتها می‌باشد، هنگامی ایجاد این منطقه‌ها رونق یافت که ایجاد واحدهای صنعتی و بازرگانی در منطقه‌های آزاد شرکتها، آزاد اعلام شد، معافیت مالیاتی برقرار گشت، مقررات شهرسازی و ساختمانی آسان تر شد و سایر انواع مشوق‌ها نیز فراهم آمد. بدین سان بود که این منطقه‌های با موفقیت چشمگیری روبه رو شدند. معروفترین این منطقه‌ها در شهرهای "کربی" (۱۱) و "میدلند" (۱۲) قرار دارند و موفق شدند طی کمتر از چند ماه نرخ بیکاری را از ۳۵ درصد به ۱۸ درصد کاهش دهند.

با توجه به نقش و جایگاه منطقه آزاد شرکتها در مبارزه با بیکاری و ایجاد فرصتهای شغلی است که ملاحظه می‌شود "کمسیون اروپائی" با ایجاد چند منطقه از این نوع، در اسکاتلند موافقت کرده است.

باید یادآور شد که دولت فرانسه نیز با توجه به رسالت این منطقه‌ها، در سال ۱۹۸۶ بر اساس مصوبه‌ای اقدام به ایجاد سه منطقه آزاد از نوع مورد اشاره در "دانکرک" (۱۲)، "تولون" (۱۳) و "اوبی" (۱۴) کرد.

بلژیک و سوئیس و اتریش نیز متعاقباً اقدام به ایجاد چنین منطقه‌هایی در داخل سرزمین‌های خود کرده‌اند. پایان سخن درباره این منطقه‌ها، شمار: مالیات کمتر - آزادی بیشتر است.

منطقه یا مرکز جهانگردی:

Tourism Zone (center)

منظور از منطقه یا مرکز جهانگردی، جاومکانی است افزون بر برخورداری از یک یا چند نوع جاذبه توریستی اعم از طبیعی، مصنوعی، فرهنگی، تاریخی و... مجهز به انواع تسهیلات اعم از تسهیلات ورود، اقامت، مالی

از آنجمله می‌توان به سالن‌های ترانزیت مسافردر فرودگاه‌های بین‌المللی و ... اشاره کرد.

از معروفترین منطقه‌های ترانزیت جهان در حال حاضر، منطقه ترانزیت "بانگوک" (۸) را می‌توان نام برد که ضمناً از موفقترین بندرهای آزاد جهان است.

در برخی کشورها، منطقه‌های ترانزیت "منطقه انبارهای آزاد" نامیده می‌شوند، مانند شیلی که در آن ده منطقه ترانزیت با عنوان مورد اشاره وجود دارد.

منطقه آزاد تجاری - صنعتی یا

پردازش صادرات:

(Export Processing Zone)

"منطقه آزاد تجاری - صنعتی" (Export Processing Zone) یا "پردازش صادرات" منطقه آزاد تجاری - صنعتی ویژه ایست که بخشی محدود و محصور و حفاظت شده در یک کشور است که، کشور میزبان نامیده می‌شود و در آن بدون پیروی از قوانین و مقررات تجاری - جاری در کشور به فعالیت‌های صنعتی - تجاری باهدف توسعه صادرات می‌پردازند.

روشن است که خدمات و تسهیلات اولیه این منطقه‌ها (مانند: مطالعات مربوط به توجیه اقتصادی - مکان یابی، تهیه طرح‌های فیزیکی و معماری و ارائه تسهیلات اولیه از جمله آب و برق و تلفن و سایر انواع وسائل ارتباطی و...) از جمله وظایفی است که به عهده کشور میزبان واگذار است و به گونه‌های متفاوت عمومی، خصوصی و عمومی - خصوصی می‌تواند و بپایستی ایجاد و در اختیار گذارده شود. باید توجه داشت که منطقه‌های آزاد از دیرگاه تنها جاذب فعالیت‌های بازرگانی بوده‌اند و برخی بندرهای اروپائی نیز از این بابت تاحدودی بهره جسته‌اند. اما ایجاد منطقه‌های پردازش صادرات از جمله مقوله‌هایی است که بعد از پایان جنگ جهانی دوم با ایجاد منطقه پردازش صادرات "شانون" در ایرلند ایجاد شدند و منطقه‌های آزاد "هنگ کنگ" (۹)، "سنگاپور" (۱۰)، "کولون" در پاناما و نیز درجهت توسعه صنایع و منظور صادرات این نوع از مناطق آزاد تبدیل شدند. منطقه‌هایی که فعالیت اولیه اصلی آنها پرداختن به امور بازرگانی به ویژه صادرات بوده است، امارت‌ها رفته بارتییر تعریف‌ها و مفهوم‌ها به منطقه پردازش صادرات تبدیل شدند.

می‌شود که با آماده ساختن امکانات لازم برای انجام فعالیت‌های مربوط به تغییر شکل و تبدیل صنعتی آماده می‌شوند و از پرداخت مالیات ارزش افزوده معاف می‌باشند. این نوع انبارهای آزاد، در واقع اساس و مبنای منطقه‌های پردازش صادرات محسوب می‌شوند.

بهر تقدیر به طور کلی ایجاد هر یک از سه نوع "انبارهای آزاد" مستلزم کسب اجازه مخصوص برای ایجاد و بازرگانی از گمرک است، زیرا در غیر این صورت هر اقدامی جزاین به معنای لوٹ کردن و وظائف گمرک تلقی خواهد شد.

منطقه ترانزیت:

(Transit Zone)

منظور از "منطقه ترانزیت" بندرهای ورودی یا محلی در بندرهای ورودی یک کشور دریائی، فرودگاه یا ایستگاه راه‌آهن و یا انبارهای آزاد گمرکی درون شهرها می‌باشد که از آن به عنوان نگاهداری و بخش کالا به مبادی ویژه استفاده می‌شود.

تاسیسات منطقه ترانزیت عموماً باهدف آسان سازی کار نگاهداری موقت کالا به طور مجانی و حمل مجدد آن به مقصد کشور دیگری جز کشور میزبان ایجاد می‌شود.

کالاهائی که در منطقه ترانزیت برای حمل به مقصد مشخص و یا از مبدأ کشورهای همسایه وارد می‌شوند از حقوق و عوارض گمرکی، کنترل پرواردهات و سایر انواع تشریفات اداری معافند.

در برخی موارد عنوان "انبار"، "انبار آزاد گمرکی"، "منطقه آزاد ترانزیت" یا "منطقه آزاد" و جایگزین عنوان "منطقه ترانزیت" می‌شود.

بطور کلی "منطقه‌های ترانزیت" به مراتب از منطقه بندرهای آزاد کوچکترند و لذا گاهی تنها شامل یک انبار کوچک در یک بندر، ایستگاه راه آهن و یا فرودگاه می‌باشند.

بنابراین تردید نیست که تسهیلات موجود در منطقه‌های ترانزیت همواره بمراتب محدودتر از تسهیلات مربوط به منطقه‌های آزاد یا بندرهای آزاد است و لذا بخش جداگانه‌ایست از یک بندر، سکوها و انبارهای آن که ارائه دهنده تسهیلات ویژه می‌باشند. ناگفته نماند که در بدترین شرایط تنها یک انبار یا انبار کوچکی از منطقه بندری را به کالاهای ترانزیتی اختصاص می‌دهند.

"منطقه‌های ترانزیتی" دارای انواع کوچکتر و ساده تری که مشتمل بر یک سالن است نیز می‌باشند.

پی نویسیها:

- 1- Les zones franches et regime similaires offerts au commerce international 1975 (CFCE)
- 2- Free Common Zone
- 3- Canari Island
- 4- Hong kong
- 5- Manaco
- 6- (CFCE)* Zones franches et autres Territoires francs a usage agro-alimentairell' partis 1 Generalites-1989
- 7-8- Territoires francs en Europ et a Travers le Mond. Guide pour Resonseable Economiques. CCI-paris 1989.
- 9- Singapur
- 10- Colon
- 11- Panama
- 12- Corbi
- 13- Midland
- 14- Dunkerque
- 15- Toulon- la- Seyne
- 16- d'Aubagne-La ciotat

منطقه ویژه اقتصادی:

(Special Economic Zone)

منطقه‌های ویژه اقتصادی، از جمله تازه‌ترین و به بیانی نیز کهن‌ترین نوع از انواع منطقه‌ها و سرزمین‌های آزاد محسوب می‌شوند.

ایجاد منطقه‌های ویژه اقتصادی طی سالهای اخیر برای نخستین بار توسط چین‌ها به عنوان مبتکر و خالق این گونه منطقه‌ها اعلام و آغاز شد.

ویژگی درخور توجه منطقه‌های ویژه اقتصادی در آن است که در مقایسه با سایر انواع منطقه‌های آزاد، از توان و برپایی بیشتری برای انجام فعالیتهای اقتصادی برخوردار می‌باشند.

به طور کلی منطقه ویژه اقتصادی به محدوده جغرافیایی مشخصی از سرزمین کشور میزبان اطلاق می‌شود که مجهز به انواع منطقه‌های پردازش صادرات و یا انبارهای آزاد در انواع متفاوت آن می‌باشد. در این منطقه‌ها صرف نظر از فعالیتهایی که در درون منطقه‌های پردازش صادرات و یا انبارهای آزاد آن انجام می‌پذیرد و از انواع تسهیلات برخوردار است پاره‌ای مزایا مانند معافیت مالیاتی، آزادیهای کمتر محدود در زمینه استخدام و رعایت قانون کار و... وجود دارد که در جمع موجب پیشرفت اقتصادی- اجتماعی در سطح منطقه می‌باشد.

ادامه دارد.

و مالیاتی و... که در عرف بین‌الملل و در کلان‌فعالیهایی توریستی به پردیس‌های مالی - مالیاتی مشهورند و بهره‌گیری از جاذبه‌های مهیا در این منطقه‌ها صرف نظر از مزایای مالی - مالیاتی، فارغ از هر نوع قید و شرط و مقررات غیرطبیعی می‌باشد. از جمله معروف‌ترین این منطقه‌ها می‌توان "اندورا" (۱۲) در مرز اسپانیا و فرانسه، موناکو یا جزیره‌های بسیار در دریای کارائیب و یا اقیانوس آرام را نام برد.

حوزه‌های جغرافیایی آزاد:

(Free Geographical Areg)

حوزه‌های جغرافیایی آزاد که گاه محدوده‌های جغرافیایی آزاد نیز نامیده می‌شوند، به تعبیری بی‌شبهت به بستدرهای آزاد نیستند، با این تفاوت که "حوزه‌های جغرافیایی آزاد" عموماً در فاصله‌های بسیار دور دست و عقب مانده و به بیانی محروم قرار دارند.

از آنجا که این منطقه‌ها یا حوزه‌های جغرافیایی گاه در تولید برخی از انواع کالا از مزایای ویژه در مقایسه با سایر مناطق ملی و بین‌المللی برخوردار می‌باشند (از جمله می‌توان به صنایع غذایی یا داروئی اشاره کرد) در کل فوق‌العاده مورد توجه می‌باشند.

در اینگونه منطقه‌ها میزان و مقدار تعرفه‌های گمرکی و همچنین سایر عوارض و مقررات و تشریفات در مقایسه با سایر منطقه‌های آزادیه مراتب پایین‌تر است.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

پرتال جامع علوم انسانی

شرکت ماه چهر ایران

عرضه کننده کلیه محصولات پلاستیکی خانگی، اسباب بازی، ظروف، طناب، نایلون، شیلنگ، جعبه‌های کشاورزی، لوازم خرازی پلاستیکی و اتصالات ساختمانی.

تهران - پیچ شمیران، خیابان شهید نور محمدی (تنکابن)، نبش کوچه ارم، ساختمان ۶۳ شماره ۵

کدپستی: ۱۱۴۸۸ صندوق پستی: ۱۸۱-۱۶۱۱۵

تلفن: ۷۵۲۳۹۲۸ و ۷۵۲۴۳۳۳ فاکس: ۷۵۲۴۳۳۳

